

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő
Köncz Ákos.

Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetnek a legmorszelethebb árszámítás mellett vétetnek fél.
Egyes szám 4 kr.

Megleckéztetett nemzet.

Irta: Köncz Ákos.

Debreczen, február 10

Hazám! Nemzetem!

Ólts szent fejedre gyászfátyolt, merüljön szép arcod buba, vezekelej és bünyösséged tudatában járj a kinszenvedés Golgotáján, míg utolsó csöpp véredet is ki nem ontod vétkeid lemosására.

Hazám! Nemzetem!

Szemedbe vágják, hogy léha vagy. Azt mondták felőled, hogy néped nem boldog, hogy nem tiszteled a kort, nincs benned hév, áldozatkészség és merészség. Ósrégi virtusod elveszett, nincs semmi éked, idegen vagy a hazában, koszoruk nem ékesítik viharokon és dicsőségen látott fejedet, nem tudsz lelkesedni s meghalt benned mindaz, mi nagygyá és boldoggá tehetett volna.

E vádak ott hangzottak el feletted a nagy Széchenyi által alapított uri kaszinóban, a születés, szellem és vagyon arisztokratáknak fülehallatára a fehér asztal mellett, hol a nagy Szemere Bertalan rokona ivott áldomást a nagy magyar emlékezetére.

És te édes hazám, midőn e pironkodó szavakat hallottad talán lecsüggesztetted fejedet a vádak sulya alatt és elismerted, hogy nincs benned semmi a minek dicsőségéből, érdemeid virágait elhervasztotta fiaidnak léhasága és szegény vagy mint az, ki kincseit elpazarolva koldus gyanánt könyörög az emberek filléréire?

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

JÖVENDŐLÉS.*)

Még neked sem mondom én meg,
Hogy a lelkem miért beteg,
Hiszen tudom, ugy se szánál,
Legfőlebb csak — kikacszagnál.

Majd ott fõn a másvilágon,
Az utolsó számadáson,
A ki mindent mindig szeret:
Megmondja majd jó Istened.

S meglásd, téged arra büntet,
Büszke leány, csalfa, hűtlen!
Az után kell könyvet ejtned,
A ki téged nem szerethet.

Vágnyi fogsz a csókja után,
A ki lenéz, gyűlöli, utál —
S engem, a ki becsült, áldott,
Nem lesz szabad meg se látnod.

Nekem pedig a mennybe fent
Még egy leányt megint teremt —
Mint te, olyan arcvonással —
Oh, de más szívdobogással!

Kovácsi Kálmán.

*) Mutatvány szerzőnek „Hajnalalmok” cíművel megjelenendő kötetéből.

Azt hiszem, hogy ezt nem teszed és a guny nyilai erős lelkedről visszapattan. És haladsz tovább feltartóztatlanul azon az uton, melyet vaserőd, munkakedved, lelki tehetségeid, hazaszereteted kijelölt. Akadályokat haladásod fárasztó útján nem tűrsz meg, hanem bizva a magyarok Istenében és önmagad megedzett erejében elvezeted e nemzetet a boldogság és megelégedés kikötőjébe.

Nem, százszorosan nem érdemli meg ez a nemzet azokat a kemény szavakat, melyeket a Széchenyi lakoma szónoka szemébe vágott. Nem, mert a ki a történelmet ismeri és jelen viszonyainkat a multakkal összehasonlítja lehetetlen, hogy ne lássa haladásunkat, fejlődésünket. Ezt a haladást, ezt a fejlődést, lehet tagadni, lehet keveselni, kicsinyelni, maró szatírával ostorozni, de ez az igazságot nem dönti meg, de még csak nem is gyöngíti.

Mert a magyar nemzet haladt a világgal. Teremtő erők támadtak benne, tudósainak és művészeinek lángesze nem csak e hazának, hanem az egész világnak világított, van benne a tűz a jóra, akarat a nemesre, erő az igazságra, szíve most is áldozatkész és jelleme most is büszke, megtörhetetlen, megvehetetlen mint azon sziv embereié, kiket a jelen rovására dicsőített Szemere.

Azt a bizonyos virtust, melyet a szónok említett nem sajnáljuk. Legyen az a mult emléke. Akkor talán jó volt, de most már egy kissé furcsa volna. Az a virtus-

kodás sok pénzébe került azoknak, kik ebben keresték szittya magyarságukat. Lovagiasság, becsület, erkölcsi érzék azonban most is van e nemzet fiaiban. Nem lehet ezt véreből kikergetni. S ha itt-ott megfelelnek is ezekről az ősi érényekről, ezt a szórványosan jelentkező aberrációt csak az irhatja az egész nemzet rovására, ki pesszimista és a világosságot árnyék nélkül keresi.

És a szónok szavai annál inkább nehezére eshetnek e nemzet lelkének, mert éppen akkor vádolják, midőn ellenségei is beismerik, hogy haladása példátlan a nemzetek újabb történetében. Éppen most róvják meg, midőn ugyszólván fürdött a dicsőség verőfényében, most midőn a művelt külföld csodálva állt meg alkotásai előtt, midőn bemutatta erejét, versenyképességét, haladását és őszinte, becsületes törekvését nagygyá tenni.

Ezt a nemzetet nem érheti vád. Nem stagnál, Potemkin falvakat sem épít. Nem káprázat, pillanatnyi sikerekkel nem vakít, nem ámit, nem tuloz, hanem amit alkot, azt becsületesen megépit. Hogy még sok a tennivalója, ezt senki sem tagadja, foggatkozásait nem takargatja, hanem azon igyekszik, hogy a völgyeket betöltse s a hegyeket elsimítsa. Nagy eszméket vett fel megvalósításra és az igazi szabadelvűségnek zászlótartójává lett. És ezt a zászlót, melyet a magyar nemzeti eszme adott kezébe, nem üti ki abból a guny éles kardja, hanem viszi azt előre mindaddig míg az egész vonalon győzedel-

lami uborkaszegzoni szenzációt keltő ujdonság révén.

Mondhatom, a zsbárus utczában kevésbé csalódtam, mint ismeretlen emberekben, kikről áldatlan fantáziám következtében valami rendkívülit várok, és a megismerés pillanatában kiábrándulok, kicsit görbe, kicsit szük volt, többnyire alacsony, meszeletlen házfalakal. Az ember könnyen a törökök idejébe tévedt vissza: mindenütt a pusztulás nyoma. Egy modern régiséggyűjtő itt kincsekre akadt volna: lemállott tégladarabokra, valaha szabályos kerekdedséggel díszelő kódarabok alakjában szaporitván velök a muzeum üvegszekrényeknek tartalmát halhatatlan emlékekkel és esetleges fáradozásai jutalmául kir. tanácsossággal vagy nemesi koronával tarthatott volna bevonulást a — másvilágba.

Afféle laikus ember, mint én képzeletben csak az ablakok hatszögben ónozott üvegdarabjait egygyé forrasztva, léptem egy régi várkastély mondjuk jobb szárnyába és az oszlopos lovagterem titokzatos esőndjében, meghatottan, bizonyos félelmet s tekintettel csodáltam a falon csüggő ősök képeit . . .

Voltak azonban a zsbárus-utczának — leszámítva az öregnemű árusok föltte barátságos ábrázataikat, meg annyi kiakasztott vagyis közszemlére kitett ereklyéiket — eléggé érdekes lakói. Én ugyan közvetlen nem dicsekedhetem ennek fölfedezésével, de a hugom véletlenül leejtette a napernyőjét. Ha valaki leejti a napernyőjét, az nem megy esemény számba. Vagy maga veszi föl, vagy

A krumpli-cukor.

Irta: Kocsis Gizella.

Nem tudom, hogy a „krumpli-cukor” minő rokonságban áll a burgonyával. Vegyi alkatrezeit nem ismerem, mindössze annyit tudok róla, hogy kellemetlen édeskés ízű. — Egy olyan napom volt éppen, a melyen csöndes butagságról szoktam panaszkodni és a minek legelősebb orvosága, ezt sok évi praxisból tudom, egy kis változatosság. Hogy tényleg csöndes butaságban szenvedtem, mutatja jobb themán való híjján, a krumpli-cukorral történt komolyabb foglalkozásom. Valahogy megkivántam ezt a kiváló nyalankságot és a friss levegőt.

— Te Klári, megyünk krumpli-cukrot venni, szóltam a hugomhoz.

A kis lány magánkivül volt az örömtől. Csak ekkor láttam, mennyire tud lelkesülni, meglévény győződve, hogy életre való eszmét készülök megvalósítani.

Azt azonban nem merem mondani, jó magam leereszkedése vagy a krumpli-cukor imponált-e a kicsikének. — Rendkívüli szerénységem folytán inkább az előbbi akarom elhinni.

— Megyünk a zsbárus utczába, szólt nekihevülve. — Ott egy negyedkiló négy krajczár.

A zsbárus-utczáról és annak létezéséről eddig csak az ujságból vettem tudomást va-

mezkedve, alkotásainak ormára tüzi dalának jele gyanánt!

Ez az én hazaszeretetem credo-ja és hiszem, hogy hitemben nem fogok csatlakozni!

Igen hiszem és vallom ezt, mert látom, hogy nemzetem jó tulajdonai még régi szépségükben megvannak. Ezt bizonyítják humanisztikus intézeteink és mindazon mesés alkotások, melyek a magyar társadalom erszényéből születtek meg. Nem említek egyebet az Emkénél, melyet a magyar társadalom áldozatkészsége teremtett meg nagy célok elérésének megkönnyítésére. Milliókat áldozott erre a magyar társadalom, mi elég bizonyíték azon vád megcáfolására, hogy a magyarban hamuvá égett a hév és csak vendéglátásba jár az áldozatkészség...

Nem, én nem félttem nemzetemet. De mert szeretem, nem hunyok szemem hibái előtt sem. Lelkesedése néha szalmaláng, hamar ellobbanó, beismerem Puritánuságából az idő, az életharcza sokat letörölt, itt-ott talán kötelességet is mulaszt, de végeredményében látva akaraterejét, lovagiasságát és eseményekben gazdag szívét, nem sajnálom a felette keresztülvonult évtizedek elmúlását, mert látom, hogy az évek bár elrepültek feje felett, de ifjusága a régi maradt.

Nemzetem! Hazám!

Haladj ezentúl is azon az uton, melyen megindultál. Haladj szerencsével és sikerrel boldogságod telje felé. A te fejed felett tude még a lomb és virágaidat nem tarolta a zivatar. Czelod nemes, a siker, a diadal a tied. Kihevertél sok csapást azóta, hogy őseid, a földetrázó viharok először léptek szent földedre. Pusztított a tatár, szamum, török, sirokkó testvérharcz, mind kibirtad, kiheverted. Vérbe fűrdtél nem egyszer, de ez a vér megedzett, erőssé lett akaratban. Ennyi vész után tehát elbírod azt is, ha a nem érdemlett guny ostorát suhogtatják is feletted.

fölveszi egy eléggé udvarias ember, kinek egy illően hálatelt pillantással köszönjük meg a fáradozását és megy tovább minden a rendes kerékvágásban.

A hugom azonban nagyon belepirult az egyszerű művelet végzésébe, t. i. a napernyő fölvetelésébe. Ulyan soká piszmogott ott a földön, hogy szinte érdekes lelet felfedezésére gondoltam. Mikor végre fölszedte az ernyőt, biborba olvadó képet és csillogó tekintetet mutatott, mely a meghatottságtól, zavartól vagy Isten tudja mitől, közelebb állott a siráshoz, mint a nevetéshez. Nyomban hozzáuk csatlakozott Gerő Muki nyolczadik gimnázista, ki úgy látszott, maga is hozzájárult az öregnemű árusok bő választékának hol szaporításához, hol apasztásához, már a szajnt, a hogy az idő, a szükség és körülmények az ilyen fiatal urhatnám gavalléroknál megkivánják.

Hogy igaz barátságban áll ezekkel az ajtó-felfát nyomkodó emberekkel, a tiszteletteljes, nyéjas köszöntgetésekből gyanítottam, mivel minden tizedik lépésnél találkozni szerencsénk volt.

A hugom tovább pirult, azt hiszem, gavallérjának illetően való kitüntetését a saját dicsőségének is tekintette, elég jókor használatba véve a szerelmesek kilenczvenkilenczedik paragrafusát; a mi a tied, az enyém is. Én a magam részéről csak a hugom hangulatát irigyeltem, ki pár percnyi hangulatáért megmásznam az erdélyi havasokat és nem sajnállok egy melegebb kézszerítást, egy gyöngédebb szót sem, sőt mondhatom, eddig még mindig szerelmes is csak a hangulat

De hallva ez ostor suhogását, büszke önérzettel elmondhatod azon szavakat, melyek a jól teljesített munka öntudatából fakadnak: Ezt nem érdemltem egyik fiamtól!...

Belföldi hírek.

(A valuta rendezése.) A valuta rendezés céljából beszerzett aranykészleteket az ellenőrző országos bizottság tegnap tartotta első ülését, melyen Lukács László pénzügyminiszter is jelen volt. — Elnök lett Széll Kálmán, jegyző Cziráky Antal gróf. A bizottság a jövő héten kezdi meg érdemleges ülését. — (A kvóta emelése ellen.) Szathmár város magáévá tette Heves vármegye ismeretes átiratát a kvóta emelése ellen. — (Uj képviselő) A Lukács László miniszter lemondása folytán az abrudbányai választókerületben tegnap volt a választás, melynek eredménye az lett, hogy Perczel Benit 26 szótöbbséggel megválasztották Nagy Károly dr. ellen.

Muravjev politikája. A Köln. Ztg. a következőket írja: Muravjev grófnak Párisból és Berlinből való visszautazása óta mindinkább kiviláglik, hogy Oroszország ragaszkodik a törökkérdésben eddig elfoglalt álláspontjához s ennél fogva Törökországnak európai felügyelet alá való helyezése csakis a szultán beleegyezésével lehetséges. Az orosz miniszter Berlinben hasonló felfogással találkozott, míg ellenben a francziák minden lehetőt elkövettek hogy Muravjevet az ő eszméiknek megnyerjék a melyek különösen a török pénzügyek rendezése tekintetében jelentékenyen eltérnek az oroszokétól. Muravjev, a ki határozott utasításokat kapott Pétervárról, nem volt abban a helyzetben, hogy ezeket a franczia óhajtasokat teljesítse. Arról itélve, a mi eddig hallatszik, Muravjev gróf rendkívül megvan elégedve eszméinek a német államférfiak eszméinek találkozásával és a berlini, különösen pedig kieli fogadásával. Az orosz miniszter most még jobban meggyőződött a háromszövetségnek föltétlenül békés szándékáról, a mit az is bizonyít, hogy Németország hű marad eddig követett Balkán-politikájához.

A ruthének gyámolítása. Ma délben a képviselőház elnöki társalgójában értekezlet volt Grányi Imre elnöklete alatt, a melyben a rut-

hén lakta föld négy vármegyéjének képviselői: Nadecey János, Lónyay Sándor, Barta Ödön, K. Jónás Ödön, Nyegre Kászló, Szaplonczay Miklós és Szentpály Jenő vettek részt. Meghívták még az értekezletre Chorin Ferenc Mezey Mór és Neumann Armin képviselőket is. Az értekezlet célja az volt, hogy a hazai zsidóság társadalmi erejét is bevonják a akcióba azon az alapon, mert a ruthének elszegényülésének egyik főoka a nagymértékű orosz-zsidó invázió, a mely az otlakó zsidóságnak is nagy kárára van. — Az értekezleten kifejtett eszméket belefogják majd a későbbi memoradumba.

Külföldi hírek.

(A görög tűz.) A kaneában dühöngött tűz 200 épületet pusztított. Valóságos polgárháboru folyik. Az egyes gyilkosságokat utcai vérengzések követik. — Az osztrák és magyar hadihajók, a melyek most a krétai vizeken horgonyoznak, az utóbbi napokban már rendkívüli szolgálatot tettek. A mint az események veszélyes jelleget öltöttek, a Mária Terézia császárné és királyné nevű torpedó czirkáló hajó, mely már hónapok óta török vizeken jár az ausztriai és magyar alattvalók védelmére, felsőbb parancsra gyorsan Krétába ment Athénből, a hol Kosjek báró osztrák és magyar konzul halála idején horgonyozott. A Sebenczi nevű másik hajó, a mely 840 tonna ürtartalmu, 1200 lóerejű és 12 ágyuval felszerelt gőzös, Pólából ugyancsak a leggyorsabban indult el a krétai vizekre. — (A megszorult török kormánny.) Azon előleg melyet az ottomán bank nyújtott a török kormánynak már elfogyott és sem a pénzügy sem a hadügyminiszter nem tudják, hogy honnan kerítsenek pénzt a jövő hóban.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 8.

Neményi Ambrus előadó benyújtotta a bizottsági jelentést a kis lottóra vonatkozó javaslatról s aztán Konkoly Miklós szólott a kereskedelmi budgethez. Nagy tudásu ember, a kiról azonban idáig mint par oxellenca csillagászról beszéltek. Ma kezdte közlekedésügyi oldalát is bemutatni es konstatáljuk, hogy ezzel abszulute nem alterálta csillagász hircnevét.

Legkivált a közlekedést, szárazon és vízen, vitatta s nagy szakismeretről tett bizony-

melyen a hugom eltűnt, aztán csodálkozva, zavartan mondta.

— Nagysád szereti?

— Igen én, hazudtam közönynyel.

Klára csakugyan hozott egy nagy adag czukrot. Egy fél kilót, mert hét krajczárért kapta.

Visszafelé fordultunk, mindegyik egy darabbal a kezében. A két gyerek balról mellettem, míg én jobboldalt fogyasztottam krumpli czukrot és titokban elismertem, hogy ennél jobb köveze még csak Lippa városának volt, mielőtt a magyar aszfalt részvénytársaság sárga rézbetükben meg nem örökitette magát a főtéren. A zsidó-utca nem óhajt hasonló megörökítést, mert apró tojás alakú, néhol három szögben végződő kavicsokkal van kirakva és saját érdekében korántsem tartja szükségesnek az aszfaltot, míg krumpli czukrot és uradaságtól levetett frakkokat a farsangi szezonra raktáron tart.

A hugom ugyan bebizonyította, hogy lelkesülése nem szalmaláng, mert azóta csak a zsidó-utca utczáról beszél, Gerő Muki, a gimnázista pedig hálából minden bétén beallit egy negyed kiló — krumpli-czukorral. Ha hangulat volna ebben, ugy talán szivesen venném a hála hasonló nyilvánulását, de így, kétségbeesve kell látnom, hogy a szobámban ma-holnap nem lesz egy talpalatnyi üres hely, hol krumpli-czukor ne állana, hogy előbb utóbb kényszerárverést kell rendeznem.

De megfogadtam hogy ennek fejében a hugomat is eladom, és soha senkinek nem hazudom, hogy krumpli-czukrot szeretem.

keddvéért voltam, azaz: a hangulatba voltam szerelmes.

Gerő gyerek azonban fokozta azt a hangulatot a hugomban, mert mikor én merő tapintatból egy fakó festményt becsültem felül és e végett megállottam az egyik zsidó-utca előtt, hallottam a gavallér hangját:

— Maga olyan édes máma. Klára.

— Maga meg elég buta, hogy ezt megmondja.

E gyönyörű titulus hallattára egy kissé lehültem ugyan, csak a gimnázista árult el edzettebb idegeket az ilyen gyöngéd megszólítások elfogadására.

— Mondja még egyszer; ennivaló, ha haragszik. Tudja, olyan édes, mint egy durczás kis baba.

A hugom sértett büszkességgel dobta oda:

— Én nem vagyok baba! Érti?! Nagy lány teljesen nagy lány!

— A ki krumpli-czukorral él, vetette közbe Gerő Muki.

Erre a megjegyzésre mégis jónak láttam az én hugocskám segítségére lenni és zavarából kimenteni.

— Mond csak Klára, tán elértünk már azt a boltot, szoltam.

A hugom befordult az egyik kis szatócsbolt ajtaján, odabent összeszedhette magát egy kissé.

— Nagyon szeretem a krumpli-czukrot — mondtam a gimnázistának mosolygva, hogy teljesen magamra hárítsam a gyanut.

— Ő ugyan még mindig az ajtóra nézett,

ságot fejtegetéseivel, Az egész ház figyelemmel hallgatta végezetül pedig meggratulálta az őszbe csavarodott szűz szónokot.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök ezután magragadta az alkalmat, hogy a fiemei kérdésben nyilatkozzék, kevéssel ezelőtt erről az ügyről a lehető leghatározottabb formában szólott. Az a nézete s ebből a szempontból helyesli Horánszky tárgyilagos bírálatát, hogy ez az ügy csak állami szempontból ítéltető meg. Bizonyos idegesség kapott lábja s lelkiismeretség, hogy fiemei kérdést akarnak csinálni az ottani állapotokból. Az idegességnek részben a kormányosság üresedése az oka, de ezen az okon a kormány minél hamarabb segíteni fog. De azért, hogy ott most az autonóm párt győzött, a kormány felelőssége nem tehető, a mint hogy nem tehető felelőssé, ha egyik másik városban a képviselőtben ellenzék van többségben.

A ház általános helyesléssel fogadta a felvilágosító és minden kétséget eloszlató nyilatkozatot mely tényleg világot derített az utóbbi napokban anyira zavarosan peraktált kérdésre.

Majd Kovách Pál szólott ismét a kereskedelmi ügyhöz és mint a kereskedelmi miniszteriumnak sokáig egyik buzgó, tevékeny munkása, magától érthetőleg fontos dolgokat hozott szóba. Fejtegetései a kérdések fontosságával arányban állott. Főleg ipari dolgokról beszélt nagy avatottsággal s ipari fejlődésünkre vonatkozólag sok értékes tanácsot adott. Beszéde mindvégig lekötötte a Ház figyelmét.

Bathányi Tivadar gr. a következő szónok, főképen a fiemei állapotokról szólott s azokat konstataálta a leghatározottabban, a miket előtte Bánffy Dezső b. miniszterelnök mondott. Egyben a Fiemeiek hazafiságának megtámadása ellen kelt ki, hivatkozva a történelemre, a melynek tanúságai bizonyítják, hogy Fiume kiállta a Magyarországhoz való őszinte ragaszkodás próbáját.

Tisza István beszélt ezután rendkívül nagy hatással, érdekesen szólna a szocializmusról, s megnyugtató képet rajzolt a jövőre, a melyet olyan sötétben eseteinek, sötét színekkel. A társadalmi rend a szocializmus problémák századában, a jövő században sem lehet más, mint ma. Mindenesetre feladatokat róla vezető emberekre a szocializmus bajok orvoslása, de az ipari szocializmust illetően nekünk sokban kedvező a helyzetünk. Még — fájdalom — kevéssé fejlett az iparunk, s így a szocializmus áramlatok korlátozása sokkal kisebb feladat, mint ipari országokban.

A ház Tisza István fejtegetéseit mindvégig figyelemmel hallgatta.

A kereskedelemügyi költségvetés.

Debreczen, febr. 9.

A képviselőház meg kezdte az általános vitát a kereskedelemügyi tárca költségvetése felett s már az első napon bebizonyult, hogy itt magasabb szivonalon álló komoly vitáról van szó, amelyben minden, e tárczával összefüggő kérdést tárgyilagosan és hozzáértő módon fognak tárgyalni. És valóban oly sok ügy tartozik e tárczához és oly fontosak azok, hogy tulajdonképen csak az egész költségvetés beható tanulmányozása után lehet felettük, ekkor is csak megközelítőleg, helyes bírálatot mondani.

E költségvetés keretében tárgyalás alá kerülnek oly kérdések, melyek igen közelről érintik Magyarországot minden nemzetközi összeköttetését s ezenfelül a nemzet itélőszéke elé kerül egész közgazdasági kereskedelmi és forgalmi politikánk. Most tudja meg a nemzet mik a kormány tervei ezekben a legvitalisabb országos kérdésekben.

Nagy reformok korát éljük a nemzeti élet minden terén és a nagy mozgalmakhoz erős és céltudatos vezetés szükséges, hogy a közgazdasági előrehaladás kiküzdésére fordított erőket ne tévesztjük a kitűzött célra. Báró Dániel Ernő tárczájának nagy feladatával

együtt szemlátomást nő. Terveinek és tiszta kereskedelmi politikájának nagyszerű voltába úgy beleélte magát, hogy mi sem kerüli ki figyelmét, ami hasznára lehet ama célokknak, melyeket tárczáján belül érdemesnek tart az elérésre.

Vas erélyen és bámulatra méltó kitartásán kívül fáradszorgalmat tanusít, mely az ország érdekeinek szolgálatában még csak emelni képes azt a bizalmat, melylyel az egész közvélemény viseltetik iránta és amely a **Bánffy-kabinetek** szilárd támaszát és dicséretreméltó díszét fogja látni benne.

Bámulatra és dicséretre méltó e miniszter sokoldalúságában az a gondosság, melyet a korszakos ügyek mellett tárczája kisebb ügyeire is fordít és itt különösen meg kell emlékeznünk arról a körülményről, hogy a kisipar érdekei a miniszter kiváló figyelmének örvendenek. A kisembereknek ezek az érdekei voltak eddig oly sok nagy emberünk figyelmének hijával, akiknek tekintete csak a magasabb és nagy feladatok felé fordult s ennek folytán végkép elvesztették érzéküket a kisember nagy gondjai iránt.

És báró **Dániel** a kisipar ügyét helyes végénél ragadta meg. Nemcsak a hiányos érteleme és az elégtelen kiképzés nyomja a kisiparost, hanem többnyire s főleg az anyagi támogatás, az olesó hitel hiánya az, ami megakadályozza azt hogy a kisiparos összeszedje magát, hogy ez az osztály erősödni, emelkedni tudjon.

Ha a kereskedelemügyi minisztérium költségvetésében más kiemelkedő tétel nem lenne található, mint az, a mely a kisipar hitelével foglalkozik, ez maga is még mindig emlékeztetés fordulópontra lenne Magyarország közgazdaságának történetében és dicsőséggel és elismeréssel fűződnek ezeltudatos és áldásos működéséhez annak a férfinak, a ki most szenteli értékes tevékenységét a kereskedelmi és iparügyek minisztériumának.

A nagyváradai polgármester lemondása.

Sá I. Ferencz kir. tanácsos, Nagyvárad sz. kir. város polgármestere bejelentette lemondását, Lemondásának okául megrongált egészségét hozta fel, mely hosszas orvosi segílyt igényel.

Nagyvárad őszinte sajnálja távozó polgármesterét, ki tehetségével, odaadó buzgalomával és a lokalpatriotizmus rajongásával szolgálta városát. Nehéz viszonyok és körülmények közt vette át a város vezetését, de jellemének szilárdságával, vasakaratával, nemes szívvel lerontotta az utjába eső akadályokat és végtelen sokat tett szeretett városára érdekében. Munkája áldásos és tiszta volt és éppen ezért megérdemli, hogy Nagyvárad emlékében a legszebb lapra legyen neve beírva.

A polgármester lemondásával természetesen megindultak a kombinációk az új polgármester személyére nézve. A vélemények e tekintetben még ugyan elágazók és éppen azért még nem lehet tudni, hogy kinek személyében állapodik meg a törvényhatósági bizottság, bizalma. A polgármesteri állásra rátermett férfiú van elég, legalább erre vallaptársunknak, a **Nagyvárad**-nak egyik czikkhelyében felsorolt érdemes emberek névsora, kik mindannyian önzetlenül szolgálják a város ügyét.

A **Nagyvárad** szerint a közvéleménynek igazi jelöltje:

Hlatky Endre,

a kit egyhangú lelkesedéssel váltana meg minden párt és törvényhatósági bizottság mindegyik tagja, mert erre őt nem csak fényes tehetsége és előkelő pozíciója kvalifikálják hanem különösen az a nemes és önzetlen buzgalom, a melylyel Nagyvárad érdekeit eddig is lelkesen szolgálta városatyai minőségben. Szava eddig és indítványait a legtöbbször pártkülönbség nélkül tette magáévá a törvényhatósági bizottság.

Kétségtelenül nagy örömet és lelkesedést keltene a város polgárai között, ha erre a fontos állásra Hlatky Endrét sikerülne megnyerni. Nagyon sokan reménykednek is abban, hogy a jeles férfiú meghozza ezt az áldozatot Nagyvárad érdekeinek és teljesíteni fogja a polgárság óhaját. Mások aggodalmaskodnak, mert tény az, hogy igen nagy áldozatról van szó, a mennyiben Hlatky Endrénél a legjövendőbb irodája van Nagyváradon, a melynek nagyjövendelmét egyáltalában nem kárpótolná a polgármester szerény dotációja. épen ezért a törvényhatósági bizottság tagjai a polgármesteri fizetés jelentékeny felemelését készülnék indítványozni az esetre, ha Hlatky Endre mégis hajlandó volna meghozni Nagyvárad érdekeinek a nagy szolgálatot és a polgármesteri állást elfoglalni. Ez esetben természetesen szó sem volna másjelöltre és egyhangú lelkes polgármester választásra lenne kiáltás,

Dr. Sipos Árpád.

A másik polgármesterjelölt, a kinek legtöbb chancea volna a megválasztásra, dr. **Sipos Árpád**, a jogakadémia jeles tanára, a ki kitűnő tehetségét és tudását a városi ügyek szolgálatában is honosítani tudta és e tekintetben, különösen mint a községi iskolaszék elnöke, szerzett edig kiváló érdemeket és nyújtott garanciát ara nézve, hogy helyét mint polgármester is megállaná.

Mezey Mihály.

Épen úgy, mint Hlatky Endrét, Mezey Mihályt, a legnépszerűbb nagyváradai polgárt is egyhangú lelkesedéssel választanák meg és nevét nagy szeretettel emlegetik a jelöltek között. Nála is csak attól tartanak, hogy a közjegyzői irodát nem hagyhatja abban a polgármesteri állásért, hármennyire vonzaná is e helyre a szive, buzgalma és lokalpatriotizmusa, a melyekkel különben polgármesteri kinevezés nélkül is fényes sikerekkel tudja szolgálni Nagyvárad polgárságának érdekeit.

Dr. Berkovics Ferencz.

A város polgárságának igen népszerű jelöltje dr. **Berkovics Ferencz** is, a ki a város minden ügyét rajongó szeretettel szolgálta és nemcsak a legtöbb napirenden levő kérdést világitotta meg tudásával és szakértelmével, hanem helyes indítványokkal nagyon sokszor kezdeményezte is fellépést a közgyűléseken. Különösen hervadhatlan érdemeket szerzett magának a vízvezeték létesítése által, a melyet ő sürgetett, a melynek érdekében tanulmányokat is tett és nem nyugodott addig, míg a közegészségügynek ezt a nélkülözhetetlen kötelet meg nem valósította a törvényhatósági bizottság.

Hoványi Géza.

Régóta emlegetik Hoványi Géza nevét is azok sorában, a kiket a polgármesteri állásra hivatottak tartanak. Különösen azok szeretnék őt megnyerni, a kik arra számítanak, hogy Nagyvárad tervbe vett alkotásainak megvalósítása finansziális tekintélyt igényelne a milyennek Hoványi Gézát tartják, a ki különben a haladásnak volt mindig lelkes híve és szószólója a városi közgyűléseken.

Dr. Várady Zsigmond.

A legifjabb, de azért nem kevésbé érdemes polgármesterjelölt dr. **Várady Zsigmond**, a kinek szintén hatalmas pártja volna, ha a jelöltséget elfogadná, bár heves harcmodora által szerzett magának ellenséget is, a kik talán akcióba lépnének az ő jelöltségével szemben.

Azt azonban jó barátai és ellenségei is tartoznak elismerni, hogy csaknem minden téren érvényesülni tudó talentuma, erős akarat-

ereje és kiváló szorgalma biztosítékát képezik annak, hogy a polgármesteri székben is becsülettel és sikerrel a város javára megfelelhessen a nehéz hivatásnak.

Sipos Orbán.

Sokoldalú tevékenysége, agitálása és hazaszeretete ismeretes nemcsak a megyében és városban, hanem az egész országban. Ama ritka öreg emberekhez tartozik, a kik ősz fível és számos keserőségek és csalódások dacára is meg tudták őrizni a fiatalos lelkesedést és rajongást, a melylyel a közügyeket minden téren önzetlenül szolgálja. Sikereiben gazdag multja és elcsüggedést, lankadást nem ismerő tevékenysége képesítik őt a polgármesteri tisztre a melyre polgártársaink bizalma és rokonszenve jelöli.

A felsoroltakon kívül még nagyon sok érdemes és kevésbé érdemes polgár nevét emlegetik a jelöltek sorában, úgy hogy ma még tájékozódni sem lehet arra nézve, hogy ki lesz hát az új polgármester. Sal Ferencz lomondását különben az e heti csütörtöki közgyűlésen jelentik be és előreláthatólag már a márczius havi közgyűlésre kiírják az új polgármester választását.

Irodalom.

Hajnal álmok. Kovács Kálmán az ügyes debreczeni poétát sokkal jobban ismeri a közönség semhogy külön dicséretünk kellene. Versei, melyeknek a javát egy kötetben most adja ki, dicsérik őt. Verskötetére ma vettük a következő előfizetési felhívást: Félhívás előfizetésre. Minden művész-s így legelső sorban a költő-íróknek is, mielőtt édes gyümölcsöket teremhetne, lombot és virágosat hajtania. Tíz éve, midőn legelőször éreztem, hogy lekem az örök költészet tünderragyogásán a p j a n a k e l s ő h e v i t ő s e m e l ő s u g a r a i r a l o m b o t k e z d h a j t a n i. A költészet virágokkal szegett világában folyton emelkedni vágyó lelkem akkor még nagyon kevés levélből állott eme lombjához évről-évre újabb és szebb levelek szökkentek elő s már egy-két virág is mosolygott alóluk, mert a remekek olvasgatása s nem egy irodalmi siker is folyton éltető fényvel, melegséggel és üdítő harmattal látták el lelkem fogékony talaját. Majd rá is, mint minden ifjú könnyen lángyulással született lelkére, elközlegett az álmódással tele kikelet s lassan-lassan egészen meglombosodott fájára az első szerelem csalogányai fészkeltek s hitet, reményt, szerelmet, örömet, bánatot, álmot, vágyat és lemondást kedvvel és szeretettel zengett dalaikkal egymásután csalták elő azokat a virágokat, melyeket most csokorba kötve, „Hajnal Álmok” címmel napvilágra szándékozom hozni addig is, míg e lehullott virágok nyomán termő lelkem gyümölcseit is érette adhatom. Költeményeim egytől-egyig csöndben és magányban, a fölötünk folyton zajjal szálló életről semmit sem tudva, az ihlet perceiben eszményi légkörben fakadtak s mint az erdei ibolyák, nem szinpompájukkal, hanem egyszerűségükkel akarnak kedveskedni s most a virágok sorsát e két óhajással szabom rájuk osztályrészüll — mennél szélesebb körben illatozzanak a jót és szépet mindenkor szerető közönség asztalain s nagyrabecsült közönség és a sajtó kritikája legőszintebben, elfogulatlanul mondja meg majd: van-e elég illata lelkem virágainak arra, hogy szégyenkezés nélkül foglalhassak helyet bárhol e hazában. Nem a hir muló babéra bánt, e dicsőség gyöngyöző italába kóstolhatás reménye se csábit akkor, midőn ifjú lelkem legféltettebb kincseit, költészetének rózsaszirmait akarom szélylyelszörni; de, hogy én is vihessek a magamból egy párányit a nyilvánosság oltárára s hogy azt ott áldozhaszam föl édes hazámnak. „Hajnal Álmok” című kötetem — a lyrai költészet minden fajtát, két nagyobb költői elbeszélést is felölve s melyek közül nem egy pályadíjnyertes s többel együtt a fővárosi lapok hasábjain is megjelent, régibb s nagyobbbrészt helyi lapokban hat év alatt napvilágot látott s legújabb, még eddig sehoh ki nem adott költeményeimmel együtt, hazánk egyik legnagyobb árája előszavával — Husvétra fog megjelenni.

A 9—10 ivre terjedő kötet kiadását Hoffmann és Társa vállalták magukra, kik jóhírű nyomdájukkal a kötet minden tekintetben megfelelő s a legkényesebb ízlést is kielégítő kiállításáról is gondoskodnak. A kötet tartalmassága s fényes kiállítására való tekintettel a fűzött példány árát 2, a diszkötésűt pedig 4 koronában állapítottam meg. — Bolti ára mindeniknek 40 fillérel drágább lesz. Kérem nagyrabecsült jóakaróimat s gyűjtőimet, kiknek 6 példány után ingyen példánnyal szolgálók, hogy az előfizetés pénzt, gyűjtőim a félhívással együtt, legkésőbb február 28-ára, sziveskedjenek megküldeni Hoffmann és Társa nyomdája (főpostával szemben) címére Debreczenbe, hogy a nyomtatandó példányok felől elég korán tájékozódva legyenek s főnnakadás semmiben se történhessék. Debreczen, 1897. január 20. Maradzk hazafiúi üdvözléssel Kovács Kálmán.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Az ez évi farsangon eddig a következő bálók megtartásának idejét közölhetjük olvasóinkkal:

Február 12. Hirlapírók hangversenye a színházban.

Február 13. Czipészek bálja a „Margit” fürdő disztermében.

Február 20. Jogász- és tisztviselő körjelmezestélye a „Bika” nagytermében.

Február 21. A honvédőrmesterek bálja a „Margit” fürdő disztermében.

Február 23. A függetlenségi párt bálja a „Koroná”-ban.

Hirlapírók hangversenye.

A debreczeni hirlapírók által holnapután penteken rendezendő hangverseny teljes és végleges műsora ma jelent meg. A hangverseny iránt olyan óriási érdeklődés mutatkozott, hogy a rendezőbizottság megakarja másnap ismételni a hangversenyt. A hangverseny műsorát itt adjuk:

Fényes hangverseny és műkedvelő előadás a vidéki hirlapírók országos szövetségének nyugdíjalapja javára.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 139. Általános bérlétszűnet. 1897. február hó 12-én, az az pénteken este Gróf Dégenfeld József Debreczen sz. kir. város és Hajdumegye főispánjának védnöksége mellett műkedvelő hölgyek és urak közreműködésével, felemelt helyárok mellett.

Műsor:

I. Szakasz.

1. Hunyady-induló. Előadja a helyben álamásozó 39. csász. és kir. gyalodezred zenekara Krause Antal karmester ur vezetése alatt.

2. A hirlapíró.

Prológ a debreczeni ünnephez. Irta: Szávay Gyula, a vidéki hirlapírók országos szövetségének alelnöke.

Személyek:

Közvélemény	— — — —	Szabó Gizella k. a.
Géniusz	— — — —	Zivuska Jolán k. a.
Igazság	— — — —	Kubay Margit k. a.
Hirlapíró	— — — —	Szűts Jenő ur.
Gondolat	— — — —	Károlyi Ilona k. a.
Lelkiismeret	— — — —	Raics Erzsike k. a.
Béta	— — — —	Szűts Margit k. a.
Papiros	— — — —	Péter Jolán k. a.
Nyomdásfesték	— — — —	Schwartz Anna k. a.
1.	} Angyalok kara	Szikszay Irén k. a.
2.		Muharosi Irén k. a.
3.		Péter Olga k. a.
4.		Szabó Gizella k. a.
5.		Czabán Margit k. a.
6.		Juhász Jolán k. a.

3. Magyar népdalok. Czimbalmón előadja Nagy Desső ur.

Felvonás közben Rossini „Semiranis” című dalművéből játszik a katonazenekar.

II. Szakasz.

4. Duett a „Trobador” opera második felvonásából. Éneklik: Hirsch Jenny kisaszszony és Bejezy György ur. Kiséri: a katonazenekar.

5. Két év multán. Vigjáték egy felvonásban. Irta: Almácssy T. SZEMÉLYEK:

Ervin — — — — — Komjáthy János ur.
Roxane — — — — — Komjáthy Jánosné urnő.

6. Magyar népdalok. Énekli: B-Ruzsinszky Ilona urhölgy Rácz Károly zenekisérete mellett.

Felvonás közben „Liszt raphsodiája.” Előadja a katonazenekar.

III. Szakasz.

Czigány.

Népszimnő 2. felvonása. Irta: Szigligeti Ede.

Zsiga, cigány	— — — —	Szilágyi Vilmos ur.
Rózi, leánya	— — — —	B. Békéssy Rózi urnő.
Gyuri, unokaöccse	— — — —	Kálmán Gyula ur.
Rébeka	— — — —	Czabán Margit k. a.
Ferke, hajdu	— — — —	Lőw József ur.
Kurta, gasdag agglegény	— — — —	Zivuska Andor ur.
Eszike	— — — —	Péter Olga k. a.
Mariska	— — — —	Szűts Margit k. a.
Anna	— — — —	Muharossy Irén k. a.
Zsuzsika	— — — —	Péter Jolán k. a.
Sárika	— — — —	Juhász Jolán k. a.
Panna	— — — —	Szikszay Irén k. a.
Tarka	— — — —	Szép Gizella k. a.
Juliska	— — — —	Lux Olga k. a.
Erzsike	— — — —	Raics Erzsike k. a.
Juci	— — — —	Jankovich Szeréna k. a.
Ilona	— — — —	Schwartz Anna k. a.

8. Szózat. Magyar vonós négyes Hubay Jenőtől. Előadják: dr. Forray András, Uzonyi Géza, Márton Imre és Friedmann József urak.

9. Férjhez menjek-e? Monológ: Ilosvay Hugótól, előadja: Czabán Margit k. a.

10. Varázshedű.

Mozart operettje egy felvonásban.

Személyek:

Matiu, falusi zenész	— — — —	Békéssy Gyula ur.
Georget	— — — —	B. Ruzsinszky I. urnő.
Antal, kertészlegény	— — — —	Kállay Luiza urnő.

11. Rákóczy kesergő. Előadja: Rácz Károly zenekara.

Hangverseny után a „Bika” czukásztermében társasvacsora, amely után a diszteremben táncvigalom lesz.

Kezdeté 7 óra előtt tíz perczel.

⊗ A czipész ipartársulat által folyó hó 13-ikán tartandó társas vacsorára a meghívók szét hordattak, tisztelettel kérjük a t. közönség azon részét, kik talán tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tarthattnak, sziveskedjenek az iránt Weidner Gusztáv czipő raktárába fordulni: a rendezőség.

NAPI HIREK.

Debreczen, febr. 10.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Február 10 —
— Száraz. — Hősüllyedés. —

— Felhívás. Polgártársak. Debreczen sz. kir. város közönsége. Nemes tanuló ifjuság! A pénteken d. u. ¼ 4 órakor Budapest felől érkező vonaton jön hozzánk Szávay Gyula a vidéki hirlapíró szövetség alelnöke, kiváló költőnk, hogy részt vegyen a hirlapírói február 12-iki hangversenyén, amelynek egyik fénypontja az ő prológja lesz, mely gyönyörű költői nyelvezetével, mélyeséges gondolataival már is magával ragadta azt a kis kört, mely eddig szerencsés lehetett megismerni s amely magával fogja ragadni azt az egész fényes közönséget, mely pénteken a hangversenyen jelen lesz! Legyetek ott mindnyájan, a kiknek szívében megpezsdült a vér a költő szavára, mutassuk meg, hogy Debreczen művelt közönsége tud még lelkesedni, tud még örülni. És eljön, hogy lássa az Alföld egyik legnagyobb s feltétlenül legmagyarabb metropolisának, Debreczennek fejlődését, virágzását, eljön, hogy részt vegyen a mi örömlünkben, hogy lássa azt a nemes versengést, melyot

Debreczen intelligenciája a nemes czél érdekében kifejtett. Ki ne ismerné Szávay Gyula nevét ki ne olvasott volna tőle költeményeket, melyeket a kritika és a közönség osztatlan tetszéssel fogadott és fogad, ki ne ismerné azt a lelkes buzgóságot, melyvel Szávay Gyula felkarol minden ügyet, mely szép, magasztos, mely nemes czél szolgáltni van hivatva. És most kérjük önöket uraim és hölgyeim, Debreczen sz. kir. város lelkes közönsége, nemes tanuló ifjuság! fejezzük ki tiszteletünket a költő, a közvélemény szolgálatának első bajnoka, a nemes czélokkal küzdő férfi iránt azáltal, hogy vonuljunk kifelé holnap délután a vasúthoz. Mutassuk meg neki szeretetünket; találja magát jól közöttünk s távozva hadd vigyen magával egy feledhetetlen szép képet a mi szeretett városunkból, Debreczenből. Legyetek mindnyájan a vasútnál holnap délután. Hisszük reméljük is, hogy úgy lesz! Debreczen, 1897. február 10. é. A vidéki Hirlapírók Szövetségének debreczeni helyi bizottsága.

— **Megszűnt a sertésvész.** Debreczen sz. kir. város területén és határában a mai nappal a sertésvész megszűnt s a zárlat alól valószínűleg lapunk megjelenéséig vagy holnap feloldják a várost és határát. Erre vonatkozólag tudósítunk a következőkben számolhat be: A sertés vész, a melyet a múlt év november havában Szabolcs vármegyéből ideszállított sertésekkel hurczoltak be óriási pusztításokat vitt véghez városunkban egész december végéig különösen a gyengébben táplált sertések között, míg a jól táplált sertések némelyike ugyan háromszor is beleesett a vészbe, azonban abból mindannyiszor ki is gyógyult. Január hónapban a vész szűnő félben volt, a míg az legutolsó harmincz nap alatt egyetlen sertés megbetegedés sem fordult elő s egy sem hullott el. — Ennek alapján Szathmáry János hatósági állat orvos az utolsó járványtáblázat betérjesztése alkalmával olyan értelmű véleményt is terjesztett be az első foku állat egészségügyi hatósághoz, hogy a város és határa alól feloldás s helyi Mór mezőrendőrkapitány és Faragó Miklós állami állatorvos az összes sertés udvarokat megvizsgálták, a szükséges fertőtlenítéseket eszközölték s végre ma délből olyan értelmű javaslatot terjesztettek Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elé, hogy Debreczen sz. kir. város és határa a sertésvész miatti zárlat alól feloldassék. Egyedül a hortobágyi sertés járás és máti tisztviselő sertéstelepe nem kerülnek feloldás alá, miután onnan mind a mai napig nem érkezett jelentés arravonatkozólag, hogy a fertőtlenítés és a vizsgálat az ottani aklokban szabályszerűen keresztül vitetett. Ilyen körülmények között bizonyosra vehető, hogy az e hó 15-iki, azaz hétfőn sertésvásár megtartását engedélyező hirdmény holnap, vagy holnap után megjelenik. A sertésvész pusztításáról érdekes statisztika áll rendelkezésünkre. — A sertésvész pusztítása alatt a sertés állomány létszáma 13037 volt, ebből megbetegedett 5276 sertés, elhullott 2738, meggyógyult 1743 sertés. Leölés után vésznek találtatott 268 darab; a betegségtől mentes maradt 3305 sertés. A sertés vész 35 járásban, illetőleg 95 udvaron szedte áldozatait.

— **Kitüntetett kanonok.** A király Bunyitay Vincze nagyváradi latin szertartású székesegyházi kanonoknak a boldogságos szűz Máriáról nevezett feső-gagyi czimzetes apátságot adta. Bunyitay Vincze eme kitüntetésére úgy főpapi igényei, mint nagykészségi tudásánál fogva ráhalgatott.

— **Hajdúvármegye közgyűlése.** Hajdúvármegye első évnegyedi közgyűlését f. hó 12-én pénteken tartják meg a mint már megirtuk a vármegyeháza nagytanácsstermben, gróf Degenfeld József főispán elnöklete alatt. A közgyűlési meghívókat a törvényhatósági bizottság tagjainak már szétküldötték.

— **A debreczeni kiállítók hálája.** Megirtuk lapunkban, hogy a debreczeni kiállítók tisztelegtek a múlt héten Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármesternél, hogy megköszönjék azon nagybecsű szellemi és anyagi támogatásait, melyben Debreczen sz. kir. város részéről oly jólesően tapasztaltak. Ez alkalommal diszes feliratok is nyújtották át, mely a törvényhatósági bizottsághoz van intézve és Debreczen legkiválóbb kereskedői és iparosa irták alá. A felirat barna bőrből van kötve és úgy külsőleg igen szépen van kiállítva. A köszönő felirat ma érkezett meg a város közeleltári hivatalába, mely a külön őrizeti tárgyak közé helyezte el a múlt eme szép emléket.

— **Gazdasági szakelőadás.** A gazdasági egyület tegnap tartotta meg harmadik/népszerű gazdasági szakelőadását szép számu közönség előtt. Ez alkalommal Ferencz tanár ismertette kimerítően a sertés vész keletkezését, kimondta, hogy ennek még orvossága nincs, legfeljebb csak óvintézkedések segíthetnek a baj megszüntetésén.

— **Emkegyűlés.** Az Emke hangversenyt rendező bizottsága ma délelőtt a vármegyeháza nagytanácsstermben gróf Kornis Szigmondné elnöklete alatt ülést tartott, a melyen a márcziusi hangverseny részleteit beszélték meg.

— **A budapesti vásárcsarnok a vidéki közönség szolgálatában.** A budapesti vásárcsarnok folyó hó 16-án nyílnak meg és mivel ezen vásárcsarnokokban a vidék is kedvezően értékesítheti élelmi ezikeit. Aki a vidékről vasuton szállit, az 10% kedvezményt kap. A fő és székváros által létesített vásárcsarnokok intézményének hasznát tehát az ország barmely messze vidékein levő termelők is élvezhetik és jövedelmezt hozhatnak a csarnokokból. Erről értesíti Debreczen sz. kir. város közönségét a belügyminiszter, egyben megjegyzvén, hogy azok, kik bármi tekintetben felvilágosítást kívánnak, azt a vásárcsarnok igazgatósága szívesen megadja.

— **Tilalomsértő ujfullandiak.** Panaszos levelet kaptunk előkelő kezekből a mai postával, melyben a Szent-Anna utczeiak panaszkodnak hogy ott ujfullandi ebek száguldoznak szájkosár nélkül rémitgetve és lábukról leverve a békés negyed még békésebb lakóit. Ez annál inkább jogosult panasz, mert városunk rendőrfőkapitánya rendelkezéssel figyelmeztette a kutyakadvelő lakosságot, hogy a városban található összes ebek 40 napig azaz márczius hó 5-éig megkötvete tartandók, vagy szájkosárral pórásszon vezetendők, mivel több gyanus eb marás történt ajánljuk ez intézt nem csak a száguldozó ebek, hanem az ebek tulajdonosainak is szíves figyelmébe.

— **Egy érdekes könyv.** Fonó Mihály, 48-as honvédtüzér, a debreczeni német szabók utolsó czéh mestere a levéltárának ajándékozta a Mária Terézia által, a czének adományozott privilegiumok könyvét. A könyv jókarban van, s mint a régi czéhvilág egy emléke bekerül a közlevéltárba többi ott pihenő társai mellé.

— **Névmagyarosítás.** Egymásután tűnnek el az idegen nevek és városunk polgárai nemcsak érzésben és gondolkozásban, hanem nevében is magyarosodnak. Ma is rávihetünk egy ily névmagyarosítást, amennyiben Rosenfeld Márton nevét Bartos-rá változtatta belügyminiszteri engedéllyel.

— **Gazdasági ülés.** A kollegium gazdasági bizottsági ma délután 3 órakor Simonffy Imre kir. tanácsos elnöklete alatt ülést tart folyó ügyet tárgyalása végett.

— **Kilenczedik gyógyszerész-társulat.** Keszthely Kalmán székelyhidi lakos, okleveles gyógyszerész folyamodott a belügyminiszteriumhoz, hogy engedné meg neki Debreczenben a kilenczedik gyógyszerész-társulat felállítását. A belügyminiszter intézkedés végett az iratokat ma küldte le városunk közönségéhez.

— **Az őrmester ur.** Kovács János hajdan bakáéknál egész őrmesterségig felvitte s olyan büszke is volt, hogy nap nap után eldicsekedett vele. Mostanában a feszes kék nadrág helyett amolyan paraszt ruhába bujt ő kelme s a dohányos mesterséget folytatta. Ilyen minőségben szállított tegnap délután be egy kocsi dohányt a városba, hogy a beváltó hivatalnál beszovaltassa. Egy kissé kapatos volt az istenadta s a mint a Kossuth utczeán döcögött a kocsijával, meglát egy privadienert. A tiszt szolga elballagott a kocsi mellett, azonban Kovács János utána kiáltott, hogy azonnal térjen vissza s tisztelegjen neki, mert ő őrmester volt a hadseregben. A tiszt legény természetesen nem fogadott szót a részeg civilnek s a dolog vége az lett, hogy Kovács János egy ruddal leütötte a szolgát s őt magát pedig a rendőrség a hűvösre csukta.

SZÍNHÁZ.

Műsor.

Csütörtökön: Tiszturak a zárdában Varne operetteje.

Pénteken: A hirlapírók hangversenye, Szombaton: A koldus diák Millócher operetteje.

Vasárnap: Délután. A bánya mester Zeller operetteje este Tékozló látványos színmű énekkel és tánczszal.

Egy szegény ifju története.

Mint mikor valami langyos tavaszias napsugár töri keresztül magát a sötét vihar felhőkön keresztül, úgy hatott ránk ez a darab. Mint duhaj nóták mellett eljárt szilaj táncz után egy pohár citromos viz olyan jótékony, hűsítő hatást éreztünk, mikor végig hallgattuk a Szegény Odiot Maxim és Laroque Margit szerelmes történetét.

Óreg nénikék, fiatalurak visszaálmodták lelkükben fiatalságukat, mikor még levendula illat járta a pacsuli helyett, mikor még egy szál virág többet ért a szerelmes leány előtt, mint a föld minden ékszeze, gyémántja, mikor még nem az absynt meg a pezsgő volt az italok királya.

Az újabb nemzedéket persze nem elégítette ki a romantikus történet, a fiatalok szenzációs idegeire nem volt hatással a poetikus darab. Realismus s y m b o l i s m u s. — meg az istentudja miféle ismusok nagyon lejáratták már az ilyen darabokat. Idegizgató, vértforraló kell ma már mindenben szomorujátékban, vigban, a „Tabarin feleségétől“ le a Goldstein Számiig.

Az előadás maga sem volt olyan mint a milyenek lenni kellett volna, ez is csökkentette a darab értékét.

Komjathy János sehogy sem tudta beletalálni magát szerepébe, mely határozottan lyrai szerelmes színésznek való. Az elszegényedett, de mindvégig büszke előkelő márkiból különösen az első felvonásban nagyon szánalmas alakot csinált. Legelfogadhatóbb volt a várrom jelenésben.

Molnár Rózi sok közvetlenségével, de sokkal kevesebb drámai erővel játszott.

Szilágyi a discreció határát nem lépte túl Laroque tengerész szerepében. Gondos, művészi izlésre valló alakítást nyújtott. A többi szereplők, egy-kettő kivételével alig nyújtottak csak elfogadható is.

Az előadás vonatott volt, bosszantóan hosszú felvonás közökkel. Közönség szép számmal.

— tyi.

Vidék.

— **Öngyilkosság.** Nyiregyházáról írják: M a g e r a Pál „Mohos bokor“ tanyabeli gazda tegnap gyogyithatlan betegség miatt való elkeseredésében fölakasztotta magát. Mire észre vették, halva volt.

— **Késő szerelem.** Gyomáról írják, hogy H a r m a t i Pál, gyomai gazdának még mindig ifju a szive, daczára annak, hogy 81 év sulya nyomja vállait. Ez az ifju sziv szerelemre gyuladt a 72 éves Fehér Eszter iránt és el is határozta, hogy egymáséi lesznek. A vőlegénynek öt felesége, a menyasszonynak pedig öt férje pihen már a föld alatt. A késői szerelemnek azonban nagyon gyenge lehet a tüze. A leendő menyecske ugyanis nagyon követelő volt. Ha H a r m a t i szalmát akart adni, hát két hizót követelt a menyasszony. Azután még egy nyoszolya kéne neki, holott H a r m a t i öt (5), a föld alatt nyugvó feleségének együttvéve sem volt annyi kívánsága, mint a vén szipirtónak. Így nevezi H a r m a t i Pál menyasszonyát, mikor haragszik reá. Ez pedig gyakran megtörtént, a mióta a menyasszony olyan kényes lett. A vén vőlegény végre megunt a dolgot és beállított az anyakönyvvezetőhöz.

— Hát — kezdi a beszédet — az a kötési alkalom elmarad.

— Ne mondja!?

— De biz úgy! Nagyon sokat kíván a menyasszony. Nem egyezkedünk a mórington.

Az öreg H a r m a t i most már menyasszony után néz.

— **Családi dráma.** Szentesen e hó 5 én virradóra Faragó Báint megfojtotta a vele lakó sógorját, özvegy Faragó Jánosné s ezután felakasztotta magát a mestergerendára. Mire a házbelieknek tudomására jutott a szörnyű eset, már mindketten halottak voltak. A dráma részleteiről egy 9 éves kis leány, a ki Faragókkal egy szobában hált, csak annyit tud, hogy Faragó és az asszony közt az esti órákban heves szóváltás volt s a férfi fenyegetődzött, hogy sógorasszonyát megfojtja, magát pedig felakasztja, Faragó éjjel be is váltotta fenyegeését. A tragédia oka tehát titok marad, mert a házbeliek sem tudnak semmi felvilágosítást adni.

— **Nagy hófúvás.** Nyiregyházáról távirják lapunknak: Az éjjel támadt nagy hófúvások következtében a debreczeni-miskolczi, csapi és mátyászkai vonatok nem érkeztek meg ma reggel. A forgalmi akadályok elhárítása végett minden irányban sok munkással, több hóeke ment. A nagy szélvihar még mindig tart.

Különfélék.

— **Wahrmann Richard megőrült.** Bécsből jelentik, hogy W a h r m a n n Richárdot, az ismert sportmant, Tokio volt társulajdosát a döblingi elmebeteg házába szállították. W a h r m a n n már néhány hét előtt nagyfokú idegességben szenvedett, s hogy egészségét helyreállíthassa, a francia Rivierára ment. Itt azonban újra megkezdte az idegeit romboló régi életmódját s mindennapos vendége volt a játéktérmekek. Kinos jeleneteket provokált, a minnek az lett a vége, hogy a cercleből kizárták, barátainak közbenjárására azonban újra befogadták. W a h r m a n n újra ellátogatott a játéktérmekekbe, de már a legelső alkalommal hirtelen össze rogyott; mikor aléltágából fölcsudott, valószínűségei düh szállotta meg s az órák kénytelenek voltak kényszerzubbonyt ráadni.

— **Munkácsy Mihály betegsége.** A szerencsétlen művész egy jó barátja e napokban ellátogatott a párisi Neuilly-utczába, a hol Munkácsy műterme volt és a hol most siri csönd honol. A művész komornyikja, a ki épp aznap tért vissza Párisba Endericzhből, a hol most Munkácsy van, néhány érdekes dolgot mondott el a mester betegségről és jelenlegi állapotáról.

— Tíz év óta állók uram szolgálatában — mondotta a hű szolga — és ez idő alatt soha egy napra sem távoztam mellőle. Betegségének okai felől sok rosszakaratu hírt terjesztettek. Nálamnál senkisésem hivatottabb e rágalmak meg-

czafolására. Nem ivott, nem dohányzott sohasem vagy csak kivételesen, inkább a társaság kedvéért.

Betegsége mult év április havában jelentkezett először. Heves fejfájásról panaszkodott. Ettől nem is szabadult meg többet. Álmatlanná tette és szemlátomást lefogyasztotta. Ez időtől fogva a világosságot, a napfényt nem bírta többé elviselni. Most hogy szerencsétlen uramat gyogyintézetbe vitték, alig ismertem rá. Haja és szakállja hófehérré lett. Tekintete zavart, egész tartása megtört.

Bénelis, szerencsére, még nem állott be nála. Most vasárnap láttam uramat. A szobában járkált, de engem már nem ismert meg. Az emlékezet külföldben már Godesbergben is teljesen cserben hagyta, mert január 27-én, azon a szomorú napon, a mikor először tombolt, a feleségét sem ismerte meg.

— **A német császár Verescsaginnál.** II. Vilmos császár tegnapelőtt a császárné kíséretében megtekintette Verescsagin orosz feztöművész kiállítását, a mely pár nap óta látható Berlinben. A császár több mint egy órahosszat időzött a kiállításon és igen sokat beszélgetett. Napoleonról a többi között ezeket mondta: Moszkva előtt csakugyan az istenitélet sújtott le Napoleonra; Verescsagin külföldben már régebben ismerkedett meg a császárral s II. Vilmos is visszaemlékezett a művészre. Mikor ugyanis gróf Osten Sacken bemutatta neki Verescsagint, a császár barátságosan kezét nyújtott a mesternek és így szólott hozzá:

— Hiszen ni már régi ismerősök vagyunk.

— Igen, felség, akkoriban felségedet még fenségnek hívték, mondta a művész mély meghajlással.

— S ön már akkor nagy művész volt, ma pedig még nagyobb, felelte a császár.

— **Betörő gavalier,** Baranya és Tolnamegyékben híres fiatal gavalier volt néhány év előtt Gyenyé Nándor. Hatalmas atléta-ember, tettegett parbajbós, az asszonyok kegyeltje. A bor a kártya meg a szerelem csakhamar tönkre tette, s nem tudván megkeresni a kenyerét, lopásra vetemedett. A napokban betört özvegy Szalai Antalné tolnai birtokosnőnek a házába s néhány száz forintot elrabolt. A csendőrök tegnap letartóztatták.

— **Felcségsértés miatt lerombolt ház.** Még 1891 ben történt, hogy Foller badeni építész azzal dicsekedett el két barátjának, hogy az ő építette házak egyikének, a Dangel-féle háznak az alapkövébe a szokásos okmányok közé egy olyant is záratott, amelynek tartalma a legnagyobb mértékben felcségsértő. Ez a két barátja kötelességének tartotta jelentést tenni az esetről a törvényszéknek, amely el is rendelte a vizsgálatot és felszólította az építészt hogy jelölje meg a követ, a hová az iratokat tartalmazó dobozt rejtette. Foller előbb hazugságnak mondotta a barátjai kijelentését, majd azt a felvilágosítást adta, hogy igaz ugyan, hogy abban a dobozban voltak okmányok, de azoknak a tartalmuk nem volt felcségsértő. Különben állítása szerint, a doboz helyérő csupán az építő-pallér tudott, az pedig meghalt azóta. A törvényszék végre is kénytelen volt elrendelni a ház lerombolását abból a czélból, hogy hozzájuthasson a felcségsértő-tartalnu köhöz. Eddig azonban nem találtak reá, s úgy meglehet, hogy bizonyítékok híján, be fogják szüntetni az eljárászt az építész ellen. A lerombolt épület értékét persze az államkincstár megfizeli a házától megfosztott háziurnak.

— **Edison új találmányai.** Nincs nap, uj felfedezés nélkül. A „szabadalmak“ rovatát kell csak végis nézni a hivatalos lapban s minden laikus ember is felfedezővé válik. Fel fogja ugyanis fedezni, hogy nincs többé mit felfedezni. Az önműködő kézelőgombtól ajvilamos cipőhúzóig mindenütt kitalált már Edison, akinek csodálatos koponyájából annyi korszakos idea pattant már ki. Hogy rajzokat is közvetitenek már antotelegrafálás útján a távirócszlopok drótjai, többé nem ujság. Mint amerikai lapokban olvassuk, már kísérleteztek is ez új találmánnyal, sőt legközelebb

New-York és San Francisczó között gyakorlati czelokra is fölhasználnák az apparátust, amelynek kezelése rendkívül egyszerű. Kissé hihetlenebbül hangzanak azonban az Edison legujabb fölfedezéséről szóló hírek. A mester ugyanis előállított olyan folyadékot, amely azt embereket átlátszókká teszi. — Lesznek tehát kseppfolyós Röntgensugarak is s ezután minden ember kényelmesen lapozhat felebarátja gondolatainak nyitott könyvében. Azt is hitesztelik Edisonról, hogy kitalált egy olyan mágneset, amelylyel a legnagyobb tárgyakat is kiki magához húzhatja. A mágnes nem nagyobb egy putykatojánál s a mellényzebben kényelmesen elfér. Ennek a felfedezésnek hírére már eddig is tömérdek new-yorki háziur lett öngyilkossá, mert mit ér aziurvolta, ha minden sarki hordár a zsebében elzipelelheti az ő ötemeletes házikáját.

— **Ki találta fel a polkát.** Vajjon van-e oly háládatos ember a világon, a kinek eszébe jut a tükörsima parketten, a vidám zeneszó mellett: ugyan ki találta fel ezt a pompás tánczot? A polkáról van szó, mely táncziskolai emlékeink között oly fontos szerepet játszik. Bizony mi valamennyien háládatlanok voltunk és soha nem érdeklődünk a derék feltaláló iránt, a ki a tánczoló emberiséget a polkával megajándékozta. De a nagyság nem maradhat a feledés homáijában, kitör az és eget kéri! A polka feltalálójának emléke is felmerül most egy buzgó kutató jóvoltából, a ki valószínűleg egy pompás tánczmulatság után látott hozzá a nyomozáshoz és nem nyugodott addig, a míg fel nem fedezte azt a nagy titkot, hogy ki találta fel a polkát? A buzgó kutatásnak meg is lett az eredménye s most már tudjuk, hogy kire gondoljunk hálával, a mikor lihegve, gyöngyöző homlokalkal rogyunk le egy székre az isteni tour de polka után. A polkát — így olvassuk egy német zene lapban — Elbekorteliben találta fsl egy hét esztendő paraszt leányka, a kit az Istenek rendkívüli tánczra termettséggel áldotta meg. A leányka egy alkalommal egy addig ismeretlen ütemű dallamot dudolva tánczolta körül az iskola udvarát. Nerdna nevű tanítója, a kinek nagyon megtetszettek az új tánczlépések, nyomban lekotázta ez ütemeket s ezzel megszületett a polka. A tanító Prágában bemutatta az új tánczot, mely rövid idő alatt elterjedt a báltermekben. Később Párisba is eljutott, a honnan aztán bejárta az egész világot. 1884 ben a polkának is át kellett szenvednie az újitások tüzkereztséjét. Sok ellensége támadt a kik mindenáron kiakarták hozni a divatból. Lüttichben még az is megtörtént, hogy hatósági rendelettel tiltották el a polka tánczolását. Az ellenségeskedés azonban hiábavaló áolt — a polka győzedelmeskedett és most már előkelő szerepet játszik a báltermekben. Nálunk különösen jól érzi magát s békésen megfér konkurensa, a csárdás mellett, sőt irántunk áaló szeretetből már meg is magyarosította e névét lengyelkére.

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

Debreczen, február 9.

— Weisz Józset budapesti terménybizományi czég jelentése. —

Készáru 5 krral magasabb.

Őszi buza	7.84—7.85.
Tavaszi buza	6.48—6.50.
Őszi rozs	6.06—6.08.
Tavaszi rozs	3.84—3.85.
Őszi zab	
Tavaszi zab	
Tengeri uj	

Sertéspiacz. Budapest-Köbánya 1897. február 9.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronkint 400 klgon felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300 400 kgr. sulyban) — krtól — klg. Fialtal nehéz (páron — 320 klgon felüli sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialtal közép (páronkint 251 320 klg. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialtal könnyű (páronkint

250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) —52 krtól —53 krig. Közép (páronként 220—280 kgr. sulyból) —44 krt —45 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) —43 krtól —44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) —51 krtól —52 krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) —49 krtól —50 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) —47 krtól —48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi február hó 5. napján volt készletben: 6936 darab 1897. évi február hó 6. napján felhajtott — drb 1897. február hó 6. napján elszállított 128 drb. 1897. febr. hó 8. napjára maradt készletben 6808 drb. Hízottsertés forgalom változatlan.

CSARNOK.

Gyógyszerész és doktor.

— Dán novella. —
Írta: **Bauditz Sophus.**

(Folytatás.)

— Ne busoljon, fiatal barátom! Nagy esodálkozással hallgattam meg elbeszélését, de ha hibáztat kegyelmed, úgy ennek csak szerelme az oka és ilyen módon megbocsátható, Mikkkel Roding iránti magaviselete is annyiban megbocsátható, a mennyiben az ő jó felesége csak pár ártatlan safrányesepet vett be a mérges kutyvesztek helyett, melyet férje szánt neki. Hogy Borró kompozíciója nem gerjeszthet szerelmemre. arról meg vagyok győződve és így kegyelmed e tekintetben is teljesen nyugodt lehet: ettől a városban ugyan senki sem lesz szerelmes! Ellenben a destilátum, amint kegyelmedtől az egyes szerekre vonatkozólag hallottam, más módon lehet veszedelmes és azért mindkettőnknek a legnagyobb figyelemmel ki kell kutatnunk, hogy hová vihették a szert. Teljesen bizhatik a titoktartásban, úgy, amint reményem, a kegyelmedben bizhatom; semmi szin alatt sem szabad feltűnést keltenünk vagy esetleg másokkal közölnünk ezt a fontos ügyet. Most menjen Isten nevében haza, — különben egy darabig együtt mehetünk, mert éppen most küldött örtem Mikkkel Roding, mivel hirtelen rosszul lett; már tegnap este is nála voltam, meglehetősen magas láz kizozta Rodingot.

Johannes együtt ment a doktorral a Nörre-utczáig, azután megayugtatva hazatért. Azonban alig fél óra muiva dr. Brinckmann sietve jött a pelikan gyógytárba és négyszemközt kívánt beszélni Johannesszel.

— Nem ez az a mixtura, melyst Borró rendelvénye szerint készített el? kérdezte az orvos és előhuzott egy üvegeset, melynek felekén sárgásbarna folyadék volt. Johannes kihuzta a dugót és megszagolta a szert; igen ez volt az az émelgyő édes szag, melyet a varázsszer terjesztett és a segéd sietett a doktor kérdésére igennel felelni.

— Ugy maga a bünös esett hálójába, — mondá az orvos. — Tegnap este purgáló fözetet rendeltem Rodingnak, de Jakab megbizhatatlansága következtében Borró ördögitalát kapta és abból jó három kanállal vett. — Ma reggel óta erősen izzad, erős görcs huzza össze tagjait, ereje szemlátomást fogy és este felé kiszenved.

— Uram Istenem, irgalmazz neki! kiáltotta fel Johannes.

— Igen bizony, szüksége van az Ur irgalmára, — felelt a doktor és távozott.

Másnap reggel meghalt Mikkkel Roding. Szép temetése volt, az iskolás fiuk kivonultak egő gyertyával a Miasszonyunk templomába, a lelkész, fötiszteletű Magister Zeus Holgersen, két órán át épületes pfédikációt tartott, a koporsót diákok vitték. A gyászoló özvegy fekete ruhában járt és megható feliratu sirkövet állítottatott boldogult férjének: ez a sirkő sokáig volt a templom földiséje, de ez is valamint a többi kincs is elpusztult, mikor a templom leégett.

Egy negyedévvel a történetek után, szép vasárnapi délután, meglepte dr. Brinckmann a gyógyszerész-segédet azzal, hogy kis sétára hivta meg. Kimentek a Szt. Peter temetőbe, mely ünnepnapon mindig tele volt emberekkel: férfiak, asszonyok, gyermekek, cselédok, nevetgélve mulatoztak a strok között és a szomszédos kerti vendéglőkben iddógáltak; az előkelőség azonban szép lugasokban telepedett le. A doktor a kertészhez ment, a ki jól ismerte, külön szobát adatott magának és egy üveg régi burgundit hozatott. Jókedvűen és vidáman itták ki a bort és ekkor a doktor magyar bort hozatván, így kezdett szólni:

— Most megmondom kegyelmednek, miért hívtam ide magammal. Először tudtára akarom adni eljegyzésemet az én drága Mettémel, Mikkkel Roding özvegyével: mihe'lyt a gyászidő letelt, lakodalmat ülünk és erre első sorban kegyelmedet hívom meg. — Nem tartom szükségessének kegyelmeddel közölni, mily balszerencsével és bajokkal kellett kétünknek küzdenünk: de tudja meg, hogy az a jó lélek és én nem vethetünk semmit sem a magunk szemére azon ember előtt, aki most a legmagasabb bíró előtt áll; mindig tisztos és becsületes szándékban jöttünk össze és a Mindenható szent angyalai nézhettek reánk, a nélkül, hogy szemüket kellett volna elfordítani Igen, Mette páratlan erényes nő, — et talem ego tibi opto! — És most a kegyelmed dolgairól akarok beszélni. — Télen elmondotta nekem, hogy milyen érzelmekkel viseltetik Vibeke leányasszony iránt. Hogyan van vele?

Pirulva, mintha ő maga lenne szegénykező leány, kezdte meg Johannes a gyónást. Az erős bor fölbátorította és minden körülményt apróra elmondott:

— Boldogult anyám, Gjertrud — Isten ayugasztalja meg a mennyek szent országában — halálos agyán megígértette velem, — hogy soha sem kezdek semmiféle nővel oly viszonyt, mely nem vezetne oltárhoz és mikor beleszerettem a leányzóba, eszembe jutott anyámnak adott ígéretem, nehogy sem szemem családsága, sem a hus gyengesége ne homályosítsa el eszemet, hanem legyek nyugodt, győzzem le szenvedélyemet, mielőtt valamely fontos lépésre elhatároznám magamat. Meg is tartottam anyámnak tett ígéretemet, mert addig, míg tisztelt Peder Iversen urhoz szolgálatba léptem, soha se volt dolgom nővel; azonban amint már egyszer elmondám, ekkor mindjárt beleszerettem Vibeke leányasszonyba. Végtelenül tetszett kecses termete és arca, tisztos és szerény beszéde és magaviselete. Mindezek daczára eszembe jutván boldogult anyám szava és összehasonlítván a leányzó és a magam vagyoni viszonyait, szerelmemet állhatatosan magamba fojtani igyekeztem. Nem sikerült, azonban eddigelé még semmit sem tud iránta táplált érzelméről és ennél fogva nem is tudom, mit gondolhat én rólam.

A doktor mosolygott és ujjával szép csipke kézelőiről lecsipkedett pár szövet-szálat.

— Tisztelem és becsülöm a kegyelmed boldogult anyját, mondá azután — bizonyára igen értelmes asszony volt, a ki gyermekét azon bölcsességre tanította, melyre maga tett szert az életben. De az se jó, ha az ember a szív dolgaiban tulságosan óvatos és félénk. A szerelem olyan mint egy virág, mely kelyhét egy éj alatt nyitja meg, nincs szüksége egy hosszú nyárra, oly szenvedély, mely az embert egy pillanatban ragadja meg és nagyon tévednek azok, kik hiszik és tanítják, hogy az a gyönyör, mely a szemekben olvasható, bünös és veszedelmes. Nem, fiataloknak szívük sugalmát kellene követniök és abban hagyni a rideg számíthatást, ez. véleményem szerint, a Teremtő akarata is. Menjen fiatal barátom, kérje meg a szép leányzó kezét, mielőtt a jegyző még határozott ígéretet kapott és máj meglátjuk, hogyan nyerhetjük el az apai beleegyezést.

Johannes szomoruan és hallgatagon ült. Azután lesütött szemekkel megjegyezte, hogy minden esetben előbb tudomást kell szerezni arról, vajjon a leányasszony kedveli e; ezen-tul minden tisztességes módon, előzékenysé-

gel és udvariassággal magára akarja vonni a leány figyelmét; ezalatt ki fogja tudni gondolatait és ha minden kívánsága szerint megy, szerelmet fog neki vallani.

A doktor megint kezdett mosolyogni.

— Látja, kedves barátom, Roskilda közel nyugotra fekszik Kopenhágához és öt óra alatt kényelmesen érhetnek oda a póstakocsival. De kelet felé is mehetnek oda, átmenyeg a Sundon Svédország felé, be Oroszországba és folytonosan ugyanazon irányban és mivel a föld golyóalaku, végre Roskijde városába érkezem. De ez nagy kerülő, azonban kegyelmed ezt látszik előnyben részesíteni, no akkor keljen tüstént utra és ne várakozzék! Mutassa meg a leányasszonynak valami illendő módon, hogy megszerette őt és elnyerni kívánja — ez a helyes inczimentum amoris és jobb annál, melyért Mikkkel Roding tizenkét dán aranyat fizetett.

Az után a sirkerten át hazamentek, a fák terebélyes koronái jókedvűen susogtak a szellőben, a madarak vígan csicseregtek, kedves báránnyelűk kergetőztek a derült égboltozaton, — tavasz volt, fényes, ragyogó tavasz.

(Vége köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Folyószám 138. Bérlet 110. sz. (páros)

Holnap csütörtökön 1897. évi február hó 11-én

Uj betanúlással, először:

Tiszturak a zárdában.

Operette 3 felvonásban, írták: Ferrier és Prevel, zenéjét szerette Varney.

Holnapután pénteken 1897. év február hó 12-én

béreltszűnetben:

A hirlapírók hangversenye.

Tájékoztató.

A Gőnczy-egyesület „Otthon”-a a keresk. akadémia palotájában.

Nyitványos olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek.

Az „Arany Bika” kávéházban hetenként két zene-estély van: hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyariak. A Hungária kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.

Az „Arany Bika” vendéglő éttermében vasárnap este két a Magyar testvérek, Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Angol kirdány” vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Bandi játszanak.

A „Margit”-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4—6 óra közt sétahangverseny. — Játsszik a katonazenekar.

A „Corsó” kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

Sauer Sándor „Arany sas” kávéházba minden hétfőn este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt tart.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utczai „Otthon”-ban zeneestély hetenként háromszor.

Főtérünk

legélénkebb részén egy igen szépen parkirozott és szökőkuttal ellátott

KERT

elegáns nyári mulatóhelyiségnek vagy fényirdának több évre kiadó.

Közelebbi felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

